

[Socialministeren.]

melse i den sociale styrelseslovs § 17, stk. 2, efter forhandling med indenrigsministeren fastsætte nærmere regler for socialcentrenes virksomhed.

Dette spørgsmål drøftes for tiden i socialministeriets rådgivende centrale planlægningsudvalg (vedrørende bistandsloven). Der er endnu ikke taget stilling til, hvorvidt der vil blive fastsat sådanne regler, og om disse i givet fald skal rumme bestemmelser om personalets sammensætning, uddannelse eller lignende.

Af *Bach* (FP) til fiskeriministeren (1/7 75):

„Hvad agter ministeren at gøre nu og her i den øjeblikkelige, konkrete situation for vore vestkystfiskere, som får ødelagt fangstredskaber for mange tusinde kroner?“

(Spm. nr. 237).

Begrundelse.

Af *Thisted Dagblad* for den 28. juni 1975 og *Aalborg Stiftstidende* for den 29. juni 1975 fremgår det, at havfiskerne på Thykysten truer deres hollandske kolleger med åben krig.

Det, som gør mig betænkelig og får mig til at stille spørgsmålet til ministeren, er, at der i denne tid dagligt indløber indberetninger om overgreb mod danske fiskerkuttere og deres fangstredskaber; fiskerne er jo i forvejen i en hårdt presset økonomisk situation.

Det kan hverken være i ministerens, landets eller ikke mindst i fiskernes interesse, at der nu tilsyneladende i dette ellers så fredelige folkefærd opstår situationer, der kan udløse voldelige handlinger.

Hr. minister — oprigtigt talt — mener De ikke, at De omgående må træde ind og mægle i striden, eventuelt ved at optage kontakt med Deres udenlandske ministerkolleger?

Fiskeriminister *Poul Dalsagers* svar (3/7 75):

Erfaringerne fra tidligere år viser, at tilfælde med fremmede fartøjers oversejling af danske fiskeres redskaber ikke er noget usædvanligt forekommende. Jeg er imidlertid enig i, at omstændighederne i forbindelse med de senest opståede episoder mellem danske og hollandske fiskerfartøjer på væsentlig måde adskiller sig fra de tilfælde, som er kendt fra de seneste år.

Jeg har allerede ved fremkomsten af meddelelsen om disse episoder haft lejlighed til i presse og radio at give udtryk for den alvor, hvormed man fra dansk side må bedømme disse tilfælde, og den bekymring, der må næres med hensyn til udviklingen i de områder af Nordsøen, hvor de forskellige nationer driver fælles fiskeri. At man fra officiel hollandsk side er enig i denne bedømmelse, viser også de seneste indberetninger, som jeg har modtaget fra det hollandske fiskeriministerium.

Spørgsmålet om at indsætte et af søværnets skibe med det formål at foretage den inspektion i områderne, som den internationale overenskomst af 1882 om fiskeripolitiet i Nordsøen giver mulighed for, har været overvejet.

Ud fra den allerseneste udvikling — og her lægger jeg særlig vægt på de undersøgelser, som det hollandske fiskeriministerium vil foretage — må jeg imidlertid bedømme situationen sådan, at tidspunktet ikke er inde til en sådan foranstaltning. Dog kan jeg oplyse, at der fra søværnets side er iværksat en skærpet overvågning af fiskerigrænserne langs den jyske vestkyst.

Jeg skal endvidere henvise til, at jeg har anmodet udenrigsministeriet om over for de hollandske myndigheder at give udtryk for den bekymring for udviklingen, som de seneste episoder har givet anledning til. Da jeg i anden anledning senere i denne måned skal mødes med den hollandske landbrugs- og fiskeriminister, vil jeg også her få lejlighed til at drøfte sagen.

Endelig kan jeg oplyse, at nedsættelsen af den planlagte dansk-hollandske komité til behandling af skadesager er blevet fremskyndet, og at et møde i komiteen påregnes afholdt i indeværende måned.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til handelsministeren (1/7 75):

„Hvor mange dispensationer har monopoltilsynet givet fra avancestoploven, og hvorfor gives de?“

(Spm. nr. 238).

Begrundelse.

I loven om avancestop af 11. marts 1975 er der en mulighed for, at monopoltilsynet kan give dispensation, når særlige omstændigheder foreligger. Loven har kun været i